

III

(Ettevalmistavad aktid)

REGIOONIDE KOMITEE

TÄISKOGU 75. ISTUNGJÄRK 18.–19. JUUNI 2008

Regioonide Komitee Arvamus „Aktiivne kaasamine”

(2008/C 257/01)

REGIOONIDE KOMITEE leiab, et:

- Aktiivse kaasamise optimaalse poliitika jaoks on vaja ka neljandat, valdkonnaülest sammast: osalemist ühiskonnaelus.
- Aktiivne integratsioon on aktiivse kaasamise kõige olulisem element. Aktiivne kaasamine toetub „töö kõigepealt” põhimõttele: kõik ilma tööta elanikud tuleks integreerida töö- või haridusellu.
- Ühtset poliitikakogumit tuleks arendada ja rakendada peamiselt piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Ettevõtted ja sotsiaalpartnerid, kellel on kõnealuses valdkonnas põhiroll on koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega peamised vastutajad töökohtade loomise eest.
- See, mida mõista piisava sissetuleku all, erineb riigiti, piirkonniti ja kogukonniti. Piisav määr sõltub sissetulekutoetuse tasemest, hinnatasemest, majapidamise oludest, maksudest, tõrjutuse kestvusest, kultuurilistest, sotsiaalsetest ja ajaloolistest eripäradest jne. Sissetulekutoetust tuleks pidada adekvaatseks, kui see aitab võidelda struktuurilise vaesuse vastu. Nimetatud taset võib määratleda kui „piisavat”. Finantstaseme osas ei ole võimalik formuleerida mingeid üldisi reegleid piisavuse kohta kogu Euroopa Liidus. Riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametkonnad vastutavad koos adekvaatse sissetulekutoetuse poliitika eest. Euroopa Liidu tasandil tuleks seda arutada avatud kooskõlastusmeetodiraames.
- Sotsiaalselt ja majanduslikult mahajäänud Euroopa piirkondade ja linnade puhul on aktiivse kaasamise (parimate tavade) poliitikakogumi ellurakendamise jaoks tööturust kõige kaugemal asuvate kodanike suhtes vaja rahalist toetust Euroopa Liidult. Seetõttu tuleb võimaldada kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele otsene juurdepääs Euroopa Sotsiaalfondi eelarvele aktiivse kaasamise eesmärkide saavutamiseks.
- Ühiskondlik, subsideeritud ja kaitstud töö, sotsiaalmajanduslikud ettevõtted ja ühistud on vahendid, mis võivad kohaliku ja piirkondliku tasandi poliitikakogumis tähtsat rolli etendada. Kõnealuste ettevõtete üle ei tohiks otsustada tavapäraste Euroopa turureeglite järgi (näiteks riigihangete ja riigiabi kohta oleks vaja leebemaid reegleid).

Raportöör: Henk KOOL (NL/PES) Haagi aselinnapea, Madalmaad

Viitedokument

„Komisjoni teatis nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele” Sotsiaalkaitse moderniseerimine parema sotsiaalse õigluse ja suurema majandusliku ühtekuuluvuse nimel: tööturult enim tõrjutud isikute aktiivse kaasamise edendamine

KOM(2007) 620 lõplik

POLIITILISED SOOVITUSED

Üldised märkused

1. 2006. aastal elas Euroopa Liidu 27 liikmesriigis 80 miljonit inimest (16 % elanikkonnast) vaesuse piiril. Aktiivne kaasamine ja vaesusevastane võitlus toetuvad suurel määral tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste integratsioonile. Vaesuse piiril elavate ja tööturult tõrjutud inimeste jätkuvalt suur hulk kujutab endast suurt väljakutset sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärgile Euroopa Liidu lepingus.

2. Euroopa Komisjon on kehtestanud kolm sammast, mille abil soodustada tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste aktiivset kaasamist: 1) adekvaatne ja piisav sissetulekutoetus, 2) aktiivne integratsioon, 3) kvaliteetsed sotsiaalteenused.

3. Aktiivse kaasamise optimaalse poliitika jaoks on vaja ka neljandat, valdkonnaülest sammast osalemist ühiskonnaelus.

4. Aktiivne kaasamine nõuab integreerivat ja terviklikku lähenemist neljale sambale.

5. Aktiivne integratsioon (teine samm) on aktiivse kaasamise kõige olulisem element. Aktiivne kaasamine toetub „töö kõigepealt” põhimõttele: kõik ilma tööta elanikud tuleks integreerida töö- või haridusellu. Esimene (adekvaatne ja piisav sissetulekutoetus) ja kolmas samm (aktiivne integratsioon) on toetavad elemendid. Neljas samm (osalemine ühiskonnaelus) on aktiivse kaasamise poliitika viimane meede. Töövõimetuid elanikke tuleks toetada sissetuleku ja muude meetmetega, et nad saaksid ühiskonnaelus osaleda. Komitee nõustub komisjoniga, et eelnimetatud sambad moodustavad integreeriva ja tervikliku lähenemisviisi. Kõik ametkonnad peaksid seega püüdma saavutada õiget tasakaalu sotsiaalhoolekande, sotsiaalteenuste, kohalike teenuste ja töö rahaliste või mitterahaliste stiimulite vahel.

6. Liikmesriigid ning nende kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on aktiivse kaasamise strateegia ja poliitika eest esmaselt vastutavad. Nimetatud poliitikameetmete väljatöötamine ja vahetuse soodustamiseks kehtestatakse aga ühised põhimõtted vastavalt Euroopa Liidu sotsiaalse ühtekuuluvuse eesmärgile.

7. Poliitika peamised väljatöötajad ja rakendajad on kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused. Euroopa Liidu roll on toetav. Aktiivse kaasamise tervikliku poliitika kõnealune määratlus on proportsionaalne ja põhineb subsidiaarsuse põhimõttel.

8. Neli sammast (sissetulekutoetus, aktiivne kaasamispoliitika, juurdepääs kvaliteetsetele sotsiaalteenustele ja osalemine ühiskonnaelus) on omavahel seotud ja peaksid üksteist tugevdama. Iga asjassepuutuva piirkonna, sihtgrupi ja üksikisiku jaoks on vaja optimaalset poliitikakogumit, millesse on hõlmatud nimetatud neli sammast. Aktiivse kaasamise poliitika on olukorda arvestav poliitika, mis sõltub sihtgruppide ja üksikisikute erinevusest. Sõltuvalt iga liikmesriigi majandusmudelist võib nimetatud nelja samba ja iga samba raames valitud poliitikavahendite suhteline tähtsus varieeruda liikmesriigiti ning kohalike ja piirkondlike omavalitsusüksuste lõikes.

9. Tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste integreerimise poliitika tulemusi tajuvad kõige selgemini piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused. Nemad kannatavad ka tagajärgede all, kui see poliitika kohalikul, piirkondlikul või Euroopa Liidu tasandil nõrgaks osutub. Seetõttu tuleks ühtset poliitikakogumit arendada ja rakendada peamiselt piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Kohalikud ja piirkondlikud ametkonnad tunnevad kohalikke olusid, tööturu iseärasusi ja paljusid osalejaid, kes võiksid etendada võtmerolli tervikliku lähenemise rakendamisel aktiivse integratsiooni puhul.

10. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid seetõttu looma tõhusaid partnerlusi teiste avaliku sektori asutuste, eraettevõtete, sotsiaalpartnerite, VVO-dega ja klientide esindajatega, et rakendada ja ellu viia ühtset poliitikakogumit.

11. Kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on vaja suurel määral poliitilist vabadust, et sellist poliitikat välja töötada ja ellu viia. Seda poliitikat tuleb kujundada ja ellu viia koostöös teiste avaliku ja erasektori asutustega. Euroopa Liidu ja liikmesriikide eri valdkondade poliitika (fiskaal-, rände-, haridus-, töölepingu- poliitika jne) tuleks kujundada vastavalt kohaliku ja piirkondliku poliitika arendamise ja rakendamise vajadustele.

12. Tuleks kaotada takistused ja kitsaskohad Euroopa Liidu, liikmesriikide, piirkondlike ja kohalike omavalitsuste õigusaktidest.

Aktiivne integratsioon

13. Aktiivse kaasamise kõige tähtsam vahend on aktiivse integratsiooni parandamine. Kõigi isikute hõlmamiseks on vaja terviklikku lähenemist aktiivsele integratsioonile. Seega on igale piirkonnale, sihtgrupile ja üksikisikule vaja eraldi integreeritud poliitikakogumit. Piirkondlikud ja kohalikud omavalitsused on peamised osalejad, kes peaksid koos oma partneritega (nt riigi valitsusega, tööandjatega, teiste avaliku sektori asutustega, VVO-dega) neid ühtseid poliitikakogumeid välja töötama ja rakendama. Ühtse ja integreeritud poliitikakogumi tuumaks on võimalikult paljude inimeste tööturule integreerimise kitsaskotade vältimine. Selleks tuleks neid õpetada, juhendada ja koolitada tasustatud tööd tegema ja luua töökohti kaitstud inimrühmadele. Kaitstud töökohad on töökohad neile, kes pole veel võimelised kohe tavapärasel töökojal töötama.

14. Aktiivse kaasamise optimaalne poliitika ja terviklik lähenemine hõlmab järgmisi elemente:

- noorte innustamine ja neile võimaluste loomine, et nad saaksid omandada esmast kvalifikatsiooni, mis parandaks nende võimalusi tööturul;
- ilma töökohata inimeste taasintegreerimine töökohtadele; samal ajal tuleks neile pakkuda haridust, koolitust, nõustamist, toetust lastehoiuteenuste kasutamiseks jne;
- subsideeritud, ühiskondliku ja kaitstud töö kasutamine tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste puhul;
- ühiskonnaelus osalemise vahendite (nt vabatahtlik töö või sporditegevus) kasutamine inimeste puhul, kes psühholoogiliste või füüsiliste probleemide tõttu ei sobi ei korrapäraseks ega kaitstud tööks. Samas tuleks parandada nende isikute sotsiaalmajanduslikku olukorda, keda on vaja integreerida tööturule; selleks tuleks tagada neile sissetulek ja ligipääs kõrge kvaliteediga sotsiaalteenustele;
- tähelepanu keskmes peaks olema see, et igal inimesel oleks võimalus ühiskonnaelus osaleda.

15. Intensiivsete individuaalsete tegevusplaanide kasutamine aitab integreerumist parandada.

16. Ühtsete integreeritud poliitikakogumite tähtis element on sihtgrupid. Piirkondlikud ja kohalikud tasandil peaksid avaliku sektori asutused kavandama ja rakendama poliitikat, mis on kõige tõhusam kõigi üksikisikute aktiivseks kaasamiseks sõltumata nende taustast, kuid mis aitab lahendada nende ees seisvaid konkreetseid takistusi.

17. Ettevõtted ja sotsiaalpartnerid, kellel on kõnealuses valdkonnas põhiroll on koostöös kohalike ja piirkondlike omavalitsustega peamised vastutajad töökohtade loomise eest. Riigi ja piirkonna tasandil on riigi valitsusel vastutus optimaalsete majanduslike tingimuste loomise eest, näiteks hea hariduse, tõhusa töölesuunamise, maksumeetmete ning kaitstud paindlikkuse (sotsiaalse kaitstuse ja paindliku töö võimaluste) eest. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, sotsiaaltalitused ja VVO-d vastutavad ahela viimase osa eest, eelkõige tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste eest. Loomulikult on inimestel ka omavastutus.

18. Avaliku sektori, ühiskondlike ja erasektori tööandjad tuleks suuresti motiveerida täiendama olemasolevaid ja looma uusi kvaliteetseid töökohti (mida iseloomustavad piisav sissetulekutase, head töötingimused ja koolitus/haridus). Eriti oleks vaja praktilisi (väheseid oskusi nõudvaid) töökohti. Erasektori tööandjad saavad motiveerida riiki, kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, parandades nende ettevõtluskliimat.

19. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused on ka ise olulised tööandjad. Tööandjatena peaksid nad rakendama käesolevas dokumendis toodud põhimõtteid.

20. Füüsilise või psüühilise puude tõttu tööturust kaugel asuvate inimeste jaoks võib samuti olla vajalik luua ja rahastada ühiskondlike ja subsideeritud töökohti ning töökohti kaitstud inimrühmadele. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused saavad siin etendada tähtsat osa, motiveerides sotsiaalmajanduslike ettevõtteid.

21. Iga liiki töökohtade (ajutiste, paindliku tööajaga, osalise tööajaga, täistööajaga ja kodus töötamise võimalusega) koosseisustamine võib aidata tööturust kõige kaugemal asuvaid inimesi tööturule pääseda.

22. Iga liiki formaalne ja mitteformaalne haridus ja koolitus, osaline koolitus, täiendkoolitus, eelneva õppimise tunnustamine ning keskendumine elukestvatele õppele peaks samuti olema osa kooskõlastatud jõupingutustest, et parandada tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste kvalifikatsiooni.

23. Hariduse kvaliteedi kohandamiseks tööturu vajadustega on vaja rohkem jõupingutusi liikmesriikide valitsustelt ning piirkondlikelt ja kohalikelt omavalitsustelt. Kohalikel ametkondadel peaks olema aktiivsem tööhõivepoliitika ning vaja oleks arvestada kohaliku turu vajadusi. Liikmesriikides, kus tööturupoliitika on kohalike omavalitsuste pädevuses, peaksid riikide valitsused Euroopa Liidu abiga motiveerima kohalikke omavalitsusi teostama järelevalvet tööturu üle.

24. Aktiivse integratsiooni ühtne integreeritud poliitikakogum peaks hõlmama stiimuleid tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste ettevõtluse lihtsustamiseks.

Sissetulekutoetus

25. Tööturust kõige kaugemal asuvad inimesed vajavad piisaval tasemel sissetulekutoetust ja muud abi, mis võimaldaks elada väarikat elu ja olla piisavalt heas vormis, et uuesti integreeruda tööturule. On kohane rõhutada, et see on Euroopa Liidu aluspõhimõte.

26. See, mida mõista piisava sissetuleku all, erineb riigiti, piirkonniti ja kogukonniti. Piisav määr sõltub sissetulekutoetuse tasemest, hinnatasemest, majapidamise oludest, maksudest, tõrjutuse kestvusest, kultuurilistest, sotsiaalsetest ja ajaloolistest eripäradest jne. Sissetulekutoetust tuleks pidada adekvaatseks, kui see aitab võidelda struktuurilise vaesuse vastu. Nimetatud taset võib määratleda kui „piisavat”. *Finantstaseme* osas ei ole võimalik formuleerida mingeid üldisi reegleid piisavuse kohta kogu Euroopa Liidus. Riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametkonnad vastutavad koos adekvaatse sissetulekutoetuse poliitika eest. Euroopa Liidu tasandil tuleks seda arutada avatud kooskõlastusmeetodiraames.

27. Eli tasandil tuleks formuleerida ühtne põhimõte, et tööturul teenitava miinimumsissetuleku ja sissetulekutoetuse vahe peaks olema piisavalt suur, motiveerimaks üksikisikuid ja sihtgrupe tööle. Nimetatud vahe on oluline finantsstiimul ühtses poliitikakogumis. „Töö tasuvaks muutmine” on oluline põhimõte komisjonile, paljudele liikmesriikidele ning piirkondlikele ja kohalikele omavalitsustele. Seetõttu peaksid liikmesriikide valitsused ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused sissetulekutoetuse meetmete väljatöötamisel ja rakendamisel arvesse võtma vaesuselõksu ohtu.

28. Sissetulekutoetust tuleks eraldada vaid inimestele, kes pole võimelised teenima tööturul sissetulekut või kes on võimelised teenima üksnes elatusmiinimumist väiksemat sissetulekut (nt oma madala tootlikkuse tõttu või vajaduse tõttu võtta vastu vähetasustatud töökohti) Liikmesriikide valitsused ning kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused ei tohiks takistada tööturu toimimist ning peaksid teostama tihedat järelevalvet, taotlusi hoolikalt läbi vaatama ning olema rangeks kontrollinstantsiks sissetulekutoetuse soovijatele. Samal ajal oleks vaja aktiivset poliitikat, et jõuda kõigi nendeni, kes vajavad sotsiaalkindlustust, sissetulekutoetust ja osalust ühiskonnaelus.

29. Sissetulekutoetusel on palju vorme ja seda on kõige parem konkreetsemalt kujundada kohalikul ja individuaalsel tasandil. Sissetulekutoetuse näited võivad olla: sissetulekutoetus toimetulekupiiri ulatuses töövõimelise elanikkonna mittetöötavatele ja mitteõppivatele liikmetele; mitterahalised toetused parandamiseks toitumist, riietumist, haridust, majutust ja tervishoidu; sissetulekutoetus, mis täiendab töösissetulekut (kui sissetulek

põhineb madalal tootlikkusel); sissetulekutoetus, mis kompenseerib suuri liikuvuse kulusid, sissetulekutoetus kvalifikatsiooni ja pädevuse tõstmiseks, eraettevõtluse alustamise toetamiseks jne.

Ühiskonnaelus osalemine

30. Mõned tööturust kõige kaugemal asuvad inimesed kannatavad erinevate isikuslike ja füüsiliste probleemide all. Integreerimine tööturule ja isegi kaitstud töö ei ole nende jaoks reaalsed väljavaated. Ühtse lähenemise juurde kuulub see, et ka kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused hoolitsevad nimetatud kodanike eest. Nende ühiskonnaelus osalemise motiveerimiseks tuleks kasutada mitmeid vahendeid.

31. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid kasutama kõikvõimalikke rahalisi ja mitterahalisi vahendeid, et lihtsustada mittetöötavate inimeste ühiskonnaelus osalemist. Nimetatud vahendid stimuleerivad ühiskondlikke, kultuurilisi, spordihoolekande- ja vabatahtlikke tegevusi inimeste puhul, kellel midu tekiks sotsiaalse tõrjutuse oht.

Juurdepääs kvaliteetsetele sotsiaalteenustele

32. Et sissetulekutoetus, aktiivne integratsioon ja ühiskonnaelus osalemine oleksid nii tõhusad kui võimalik, on vaja individuaalseid tegevuskavasid. Kõnealustes individuaalsetes tegevuskavades kavandatakse ja tagatakse õigeaegsed vajalikud toetavad meetmed individuaalsele kliendile. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused vajavad vahendeid kvaliteetsete teenuste infrastruktuuride loomiseks ja individuaalsete tegevuskavade koostamiseks.

33. Individuaalsete tegevuskavade vajadus ja iseloom eeldavad kohalike ja piirkondlike omavalitsuste poolt väga erinevaid vahendeid.

34. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peaksid soodustama nende vahendite ja juhtimistavade kasutamist, mis võivad parandada sotsiaalteenuste kvaliteeti (näiteks üldine juurdepääs Internetile, üks keskne teeninduspunkt, *lex silentio* ehk vaikimisi otsus taotlus rahuldada, siduv ja mõistlik ajavahemik otsuste puhul rahaliste ja mitterahaliste toetusmeetmete kohta).

Lihtsustavad suunised

35. Edu saavutamiseks peaks aktiivse kaasamise poliitika integreerima kohaliku, piirkondliku, riikliku ja Euroopa Liidu poliitika. See peab hõlmama ja kombineerima miinimumsissetuleku ja aktiivse tööturu meetmeid ning haridus- ja sotsiaalteenuseid. On palju kitsaskohti, mis võivad takistada ühtsete ja integreeritud poliitikameetmete rakendamist kohalikul ja piirkondlikul tasandil. Riiklikud, piirkondlikud ja kohalikud ametkonnad koos peaksid motiveerima ühtse lähenemise rakendamist.

36. Sotsiaalselt ja majanduslikult mahajäänud piirkondade ja linnade jaoks Euroopas nõuab aktiivse kaasamise (parimate tavade) poliitikakogumi ellurakendamine tööturust kõige kaugemal asuvate kodanike suhtes rahalist toetust Euroopa Liidult. Seetõttu on vaja kohalike ja piirkondlike omavalitsuste otsest juurdepääsu Euroopa Sotsiaalfondi eelarvele aktiivse kaasamise eesmärkide saavutamiseks. Samuti on vaja Euroopa Liidu eelarvest rahastada ühiskonnaelus osalemist. Interreg lähemine on hea näide Euroopa Liidu tõhusa toetuse kohta.

37. Ühiskondlik, subsideeritud ja kaitstud töö, sotsiaalmajanduslikud ettevõtted ja ühistud on vahendid, mis võivad kohaliku ja piirkondliku tasandi poliitikakogumis tähtsat rolli etendada. Kõnealuste ettevõtete üle ei tohiks otsustada tavapäraste Euroopa turureeglite järgi (näiteks riigihangete ja riigiabi kohta oleks vaja leebemaid reegleid).

38. Ühtset lähenemist rakendavad peamiselt kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused kohalike elanike suhtes. Nimetatud omavalitsustel peaksid olema õiguslikud vahendid, et keskendada poliitikas kohalike elanike aktiivsele kaasamisele.

39. Kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused peavad etendama juhtrolli aktiivse kaasamise poliitika meetmete rakendamises. Vastavalt Euroopa Liidu subsidiaarsuse põhimõttele võib formuleerida ühtse ELi põhimõtte, mis sätestaks, et riiklikud ja ELi õigusaktid ja tavad peaksid järgima kohalikul ja piirkondlikul tasandil formuleeritud vajadusi (maksude piirmäärad, toetuse struktuurid, stiimulid elukestvaks õppeks, finantsstiimulid tööandjatele, tööõigus, diskrimineerimisvastased seadused, miinimumpalga tasemete diferentseerimine jne)

Avatud kooskõlastusmeetod

40. Avatud kooskõlastusmeetod loob raami poliitilisele kooskõlastusele ilma õiguslike piiranguteta. Avatud kooskõlastusmee-

todis raames lepivad liikmesriigid kokku, kuidas määratleda ja edendada oma kõige tõhusamaid poliitikameetmeid aktiivse kaasamise valdkonnas eesmärgiga õppida üksteise kogemustest. Avatud kooskõlastusmeetodi tugevdamiseks esitatakse poliitika-meetmete kohta järgmised soovitusel.

41. Paljud tööturust kõige kaugemal asuvate inimeste aktiivsele kaasamisele ja sissetulekutoetuse parandamisele suunatud poliitikameetmed ei ole piisavalt tõhusad. Seetõttu on vaja kvaliteetseid võrdlusuuringuid ja hindamisuuringuid piirkondliku ja kohaliku poliitika kohta aktiivse kaasamise valdkonnas, et parandada nende poliitikameetmete tõhusust ja mõjusust. Euroopa Komisjon võiks stimuleerida nimetatud kvaliteetsete uuringute teostamist.

42. Vastastikused eksperthinnangud kohalike ja piirkondlike omavalitsuste vahel ning piirkondlike ja kohalike vaatlejate võrgustik (Progress) võivad õppeprotsesse tugevdada. Eksperthinnangute kvaliteet ning piirkondlike ja kohalike vaatlejate võrgustiku tegevuse kvaliteet tuleks algusest peale selgelt määratleda.

43. Erinevused tööjõu nõudluses ja pakkumises ning erinevused palgatasemes ja sissetulekutoetustes erinevate Euroopa riikide vahel tekitavad tööjõu liikumist, mis võib takistada tööturust kõige kaugemal asuvate kohalike inimeste kaasamist. Avatud kooskõlastusmeetodit võib kasutada selleks, et arutada sellise liikumise mõju aktiivse kaasamise küsimusele.

44. Parimate tavade arengut ja parimate tavade levikut võib soodustada nii, et igal aastal valitakse aktiivse kaasamise alal parim kohalik ja piirkondlik omavalitsus ja omistatakse sellele Euroopa Liidu autasu. Parimaid tavasid võiks süstematiseerida sarnaselt Euroopa Sotsiaalfondi temaatilistes rühmades tehtavale tööle.

Brüssel, 18. juuni 2008

Regioonide Komitee

president

Luc VAN DEN BRANDE